

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Moskwie dnia 22 maja 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 maja 1992 r. została sporządzona w Moskwie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

UMOWA**między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Federacji Rosyjskiej,

kierując się dążeniem do rozwijania i umacniania współpracy gospodarczej, naukowej, technicznej i kulturalnej między obydwoma Państwami, oraz

w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

postanowiły zawrzeć niniejszą umowę,

uzgadniając, co następuje:

Artykuł 1**Osoby, których dotyczy umowa**

1. Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce jej stałego pobytu, miejsce zarejestrowania osoby prawnej albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jeżeli dochód jest osiągany przez spółkę jawną, to miejsce zamieszkania ustala się w miejscu pobytu osoby podlegającej opodatkowaniu od takiego dochodu.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 2 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 2 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa,
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeżeli jest ona obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

Artykuł 2**Podatki, których dotyczy umowa**

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu i od majątku lub części ogólnego dochodu albo ogólnego majątku, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłaconych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy od osób prawnych,
 - 2) podatek dochodowy od osób fizycznych,
 - 3) podatek rolny,
- zwane dalej „podatkami polskimi”;

b) w Federacji Rosyjskiej:

- 1) podatki od zysków i dochodów przewidziane w ustawach Federacji Rosyjskiej — „O podatku od zysku przedsiębiorstw i organizacji”, „O opodatkowaniu dochodu banków”, „O podatku dochodowym od działalności ubezpieczeniowej” i „O podatku dochodowym od osób fizycznych”,
- 2) podatki od majątku przewidziane w ustawach Federacji Rosyjskiej — „O podatku od majątku przedsiębiorstw” i „O podatku od majątku osób fizycznych”,

zwane dalej „podatkami rosyjskimi”.

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, o których mowa w ustępie 1, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce, w tym podatki podobne do istniejących w jednym Umawiającym się Państwie, lecz nie stosowane w drugim Umawiającym się Państwie, a które mogą być następnie wprowadzone w tym drugim Państwie. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3**Ogólne definicje**

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Umawiające się Państwo” oznacza, zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Federację Rosyjską,
- b) określenie „Rzeczpospolita Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską. Określenie „Rzeczpospolita Polska” użyte w sensie geograficznym obejmuje morze terytorialne oraz strefę ekonomiczną i szelf kontynentalny, w odniesieniu do których Rzeczpospolita Polska może zgodnie z prawem międzynarodowym sprawować suwerenne prawa i jurysdykcję i na których obowiązuje ustawodawstwo podatkowe Rzeczypospolitej Polskiej,

- c) określenie „Federacja Rosyjska” oznacza Federację Rosyjską. Określenie „Federacja Rosyjska” użyte w sensie geograficznym obejmuje morze terytorialne oraz strefę ekonomiczną i szelf kontynentalny, w odniesieniu do których Federacja Rosyjska może zgodnie z prawem międzynarodowym sprawować suwerenne prawa i jurysdykcję i na których obowiązuje ustawodawstwo podatkowe Federacji Rosyjskiej,
- d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub inne zrzeszenie osób utworzone zgodnie z ustawodawstwem Umawiającego się Państwa i które jest traktowane jako osoba prawna dla celów podatkowych w tym Państwie,
- e) określenie „spółka” oznacza spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub każdą inną osobę prawną albo jednostkę, która podlega podatkowi od dochodu,
- f) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem, barką rzeczną, statkiem powietrznym, pojazdem drogowym lub środkiem kolejowym należącym do przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w jednym Umawiającym się Państwie, a eksploatowanym wyłącznie między punktami położonymi na terytoriach oddzielnych Umawiających się Państw,
- g) określenie „właściwa władza” oznacza:
- 1) w Rzeczypospolitej Polskiej — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - 2) w Federacji Rosyjskiej — Ministerstwo Finansów lub upoważnionego przez nie przedstawiciela.
2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej lub jeżeli właściwe władze nie uzgodnią inaczej zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 24, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według ustawodawstwa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie prowadzi całkowicie lub częściowo działalność handlową lub gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, obiekt budowlany, montażowy lub teren wierceń, platforma wiertnicza albo statek, wykorzystywane do poszukiwania i badania zasobów naturalnych, stanowią zakład, jeżeli czas trwania prowadzonych prac

przekracza 12 miesięcy. Właściwe władze Umawiającego się Państwa, w którym prowadzone są takie prace, mogą w wyjątkowych przypadkach, na wniosek osoby prowadzącej takie prace, nie traktować za zakład takiej działalności przekraczającej 12 miesięcy, lecz nie dłużej niż 24 miesiące.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu nie stanowią zakładu następujące rodzaje działalności prowadzone w jednym Umawiającym się Państwie przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr lub towarów należących do tej osoby,
- b) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inną osobę,
- c) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa,
- d) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter,
- e) utrzymywanie stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do d).

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem agenta, to uważa się, że osoba ta posiada zakład w tym drugim Umawiającym się Państwie w zakresie każdego rodzaju działalności, którą agent wykonuje dla tej osoby, jeżeli agent spełnia następujące warunki:

- a) posiada pełnomocnictwo do zawierania w Umawiającym się Państwie umów w imieniu tej osoby,
- b) posiadane pełnomocnictwo zwykle wykonuje,
- c) nie posiada statusu niezależnego przedstawiciela, do którego stosuje się postanowienia ustępu 6,
- d) jego działalność nie ogranicza się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4.

6. Nie będzie się uważać, że osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ona w tym Państwie działalność przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności gospodarczej.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 5

Zyski z przedsiębiorstw

1. Zyski osiągnięte w jednym Umawiającym się Państwie przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym Państwie tylko wówczas, gdy dane zyski są osiągnięte przez położony w tym Państwie zakład i tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielna osoba i był całkowicie niezależny w stosunkach z osobą, której jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się potrącenie wydatków ponoszonych na działalność tego zakładu. Dopuszcza się przy tym podział udokumentowanych wydatków między osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie a jej zakładem położonym w drugim Umawiającym się Państwie. Takie wydatki obejmują koszty zarządzania i ogólne koszty administracyjne, wydatki na badania i rozwój, odsetki, honoraria za sprawowanie zarządu, konsultacje, pomoc techniczną, niezależnie od tego, czy powstały one w Państwie, w którym jest położony zakład, czy gdzie indziej.

4. Ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Transport międzynarodowy

1. Dochody osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków, barek, statków powietrznych, pojazdów drogowych i kolejowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. W rozumieniu niniejszej umowy dochód z transportu międzynarodowego obejmuje dochód uzyskiwany z bezpośredniej eksploatacji, z tytułu wydzierżawienia lub wykorzystania w jakiegokolwiek formie środków transportu wymienionych w ustępie 1, w tym z eksploatacji, utrzymywania i dzierżawienia kontenerów, i związanego z nimi wyposażenia.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa transportowego znajduje się na pokładzie środka transportowego, uważa się, że znajduje się ono w tym Państwie, w którym znajduje się port macierzysty środka transportowego, a jeżeli brak jest portu macierzystego — w Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca środek transportowy ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 dotyczą także zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 7

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, lecz podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

2. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

W odniesieniu do Federacji Rosyjskiej określenie to obejmuje w szczególności zysk transferowany za granicę przez udziałowca przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym, utworzonego zgodnie z ustawami Federacji Rosyjskiej.

3. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z którego tytułu wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 5 niniejszej umowy.

Artykuł 8

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Jednakże odsetki takie mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1, odsetki powstałe w jednym Umawiającym się Państwie i należne rządowi drugiego Umawiającego się Państwa, jego jednostkom terytorialnym, władzom lokalnym lub bankowi centralnemu drugiego Umawiającego się Państwa będą zwolnione od opodatkowania w pierwszym Państwie.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami, jak również innego rodzaju dochody, które według ustawodawstwa podatkowego Państwa, w którym powstają, zrównane są z dochodami z pożyczek.

4. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, jeśli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z której tytułu są płacone odsetki, rzeczywiście należy do takiego zakładu lub takiej stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 5.

5. Jeżeli między dłużnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego odsetki mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z którego tytułu są wypłacane, przekraczają kwotę, którą dłużnik i właściciel odsetek uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 9

Dochody z nieruchomości

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (w tym gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Statki, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 mają zastosowanie do dochodu uzyskanego z korzystania z majątku nieruchomego w celach zarobkowych (dzierżawienie, zastaw i inne).

Artykuł 10

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego lub ruchomego, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Określenie „majątek ruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym ten majątek jest położony.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku stanowiącego część majątku zakładu, który osoba Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności środków transportowych eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu osoby dokonującej międzynarodowych przewozów.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku nie wymienionego w tym artykule podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 11

Należności autorskie i licencyjne

1. Należności z tytułu praw autorskich i licencji, powstające w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Jednakże należności z tytułu praw autorskich i licencji mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto dochodu z tego tytułu.

2. Określenie „należności autorskie i licencyjne”, użyte w niniejszym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz z filmami i taśmami dla radia lub telewizji, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how).

3. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie również do należności uzyskiwanych za usługi techniczne, świadczone w wyniku sprzedaży, wykorzystania lub udostępnienia do wykorzystania, jak również przekazania informacji, o czym mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu.

4. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności autorskich i licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności z tytułu praw autorskich i licencji, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą tam położonej stałej placówki, a prawa lub majątek, z których tytułu wypłacane są należności autorskie i licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością

takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 5 niniejszej umowy.

5. Uważa się, że należności autorskie i licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności autorskie lub licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstał obowiązek zapłaty tych należności autorskich i licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności autorskie i licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych i opłat za usługi techniczne lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty autorskie i licencyjne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych i opłat za usługi techniczne uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 14, 15 i 18 ustęp 1 niniejszej umowy, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnęte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku kalendarzowego oraz
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej lub z wykonywania wolnego zawodu w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli praca lub wolny zawód są wykonywane:

- a) przez specjalistów technicznych w związku z istniejącym placem budowy, budową, montażem, instalacją, pracami wiertniczymi lub w związku z innym obiektem zgodnie z postanowieniami artykułu 4 ustęp 3 niniejszej umowy,
- b) przez pracowników najemnych zatrudnionych na pokładzie statku, barki lub statku powietrznego, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, jak również zatrudnionych w zakładzie utrzymywanym w drugim Umawiającym się Państwie przez przedsiębiorstwo lotnicze, którego rzeczywisty zarząd znajduje się w pierwszym Państwie,
- c) przez dziennikarzy, korespondentów prasowych, radiowych i telewizyjnych,

pod warunkiem że uzyskiwane przez te osoby wynagrodzenia pochodzą ze źródeł położonych poza granicami tego drugiego Państwa w ciągu pięciu lat od dnia przybycia do tego Państwa.

Artykuł 13

Wolne zawody

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

Artykuł 14

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki lub w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 15

Funkcje publiczne

1. Wynagrodzenie, inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Jednakże wynagrodzenie takie może podlegać opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie jest obywatelem tego drugiego Umawiającego się Państwa.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 wynagrodzenia wypłacane przez Umawiające się Państwo

lub jego jednostkę terytorialną, mające związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością handlową tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, podlegają opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 12 („Praca najemna”) lub artykułu 13 („Wolne zawody”).

Artykuł 16

Emerytury i renty

Renty, emerytury i inne podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 12 i 13 niniejszej umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 5, 12 i 13 niniejszej umowy — może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

Artykuł 18

Wykładowcy, pracownicy naukowo-badawczy, studenci i praktykanci

1. Bez względu na postanowienia innych artykułów niniejszej umowy, osoba fizyczna, która przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu nauczania, kontynuowania swojego wykształcenia, prowadzenia wykładów lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie lub innej placówce oświatowej albo w instytucie naukowo-badawczym, a która ma stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie, wykłady i prowadzenie badań w ciągu trzech lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu w tym celu.

2. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodów z tytułu prac badawczych, jeżeli takie prace są prowadzone w osobistym interesie danej osoby lub dany osób. W takim przypadku będą miały zastosowanie postanowienia artykułu 13 niniejszej umowy.

3. Stypendia i inne należności otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli

należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

Artykuł 19

Inne dochody

Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 20

Majątek

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 9, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który osoba mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek w postaci statków morskich, powietrznych, barek rzecznych oraz innych środków transportowych i kontenerów eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, a stanowiący własność osób mających siedzibę w Umawiającym się Państwie, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 21

Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania

Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie uzyskuje dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to kwota podatku od tego dochodu należna w tym drugim Umawiającym się Państwie będzie potrącona od podatku dochodowego pobieranego od danej osoby w pierwszym Umawiającym się Państwie.

Takie potrącenie nie może jednak przekroczyć kwoty podatku pierwszego Umawiającego się Państwa, obliczonego od tego dochodu zgodnie z jego ustawodawstwem podatkowym i praktyką.

Artykuł 22

Równe traktowanie

Osoby posiadające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie mogą być poddane

w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane w tych samych okolicznościach osoby posiadające miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie.

2. Opodatkowanie dochodów lub zysków osiągniętych przez osobę posiadającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie za pośrednictwem zakładu położonego w drugim Umawiającym się Państwie nie może być w tym drugim Umawiającym się Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie dochodów lub zysków uzyskiwanych za pośrednictwem zakładu utrzymywanego w tym Umawiającym się Państwie przez osoby prowadzące taką samą lub analogiczną działalność, a posiadające miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim.

Artykuł 23

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały między sobą informacje konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową.

Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom sądowym albo organom administracyjnym zajmującym się ustaleniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko do tych celów. Mogą udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym lub w związku z wydawaniem orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa,
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

Artykuł 24

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą

dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 22 ustęp 1 — właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte w ten sposób rozwiązanie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiającego się Państwa.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 25

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych zawartych między Umawiającymi się Państwami.

Artykuł 26

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa przekażą sobie wzajemnie noty o tym, że wymogi formalne niezbędne do wejścia w życie niniejszej umowy zostały spełnione.

2. Niniejsza umowa wejdzie w życie sześćdziesiąt dni licząc od daty noty późniejszej, o której mowa w ustępie 1, i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — do dochodów uzyskanych od 1 stycznia w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie,
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu — do podatków należnych za każdy okres podatkowy roz-

poczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym umowa weszła w życie,

- c) w odniesieniu do podatków od majątku — do majątku istniejącego w dniu 1 stycznia w roku następującym po roku, w którym umowa weszła w życie.

3. W dniu wejścia w życie niniejszej umowy tracą moc w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską Porozumienie między LRB, WRL, NRD, MRL, PRL, SRR, ZSRR i CSRS o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodów i majątku osób prawnych z dnia 27 maja 1977 r. oraz Porozumienie między LRB, WRL, NRD, MRL, PRL, SRR, ZSRR i CSRS o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodów i majątku osób prawnych z dnia 19 maja 1978 r.

Artykuł 27

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez jedno z Umawiających się Państw. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć umowę,

przekazując w drodze dyplomatycznej notyfikację o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy.

W takim wypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — w stosunku do dochodów uzyskanych lub obliczonych dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po upływie sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia,
- b) jeżeli chodzi o inne podatki od dochodu i majątku — w stosunku do podatków należnych za każdy okres podatkowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym bezpośrednio po upływie daty sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Moskwie dnia 22 maja 1992 r., każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
A. Olechowski

Z upoważnienia Rządu
Federacji Rosyjskiej
A. Szochin

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 15 grudnia 1992 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*